

ပုပ္ဖိန္ဒရီ

နှစ်ကိုယ့်နှစ်မိတ်

ဇွန်လ ၁၉၈၀

ကောင်းကင်ကြီးကိုပဲ
နေ့စဉ်ရက်ဆက် ကြည့်နေမိတယ်။
ဒီနေ့မှ သတိရလို့
ကိုယ့်ရဲ့ အင်တာနက်လေးကြည့်မိကာမှ
အကုသိုလ်က
ဝိုးပေါက်ထဲ ခိုင်ပင်ပစ်ဝင်လာပါရောလား။

အခန်း(၁)

သေချာသည် ။ သည် အချိန်ဆို ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်မှာ ဟိုနှစ်ယောက် ကျိန်းသေရှိကိုရှိမည်။ မသေချာပါ။ တစ်ယောက်
နှင့်တစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်ဖိုးကို သူရှင်းမည်၊ ငါရှင်းမည်ဟု မည်သူ
နှုတ်ကမူ ထွက်မည်မဟုတ်ပါ။ သေချာသည် ။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်
ယောက် ဆရာကြီးလုပ်ပြီး သူတစ်ပြန်၊ ကိုယ်တစ်ပြန် လက်တလောသိ
သောအကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် ဖုတ် ပူမီးတိုက်ဖတ်ထားသော စာကို
အလွတ်ကျက်ပြီး သူ့ထက်သူ ဦးအောင်ပြောနေကြမည်။ မသေချာပါ။
သူတို့ နှစ်ယောက် အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှာ တစ်ယောက်ချင်းစီ ငွေတစ်
ထောင်ထက်ကျော်အောင် ထည့် ထားမည်မဟုတ်။ ငွေကိုင်ရမှာ ကြော

ကံရလောက်အောင် 'ရွှေကျင်'ဂိုဏ်းကများ လား မသိပါ။ သေ ချာပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ သူက ရောက် လာပြီး သူ့တွင် အားချင်းဆိုသလို ယခုမနက်မှ ဖြစ် ပေါ်လာသော ကိစ္စအတွက် ပြောဆိုအကြံဉာဏ် တောင်းသည့်အခါ ထိုနှစ်ယောက်က သူ့ကို ဘီယာဒါ နပြုခိုင်းမှာ ဗေဒင် မေးစရာမလိုပါ။ မသေချာပါ။ ဘီယာဆိုင်မှာ သူအကြံတောင်းသည့်ကိစ္စ က ပါးပါး လေးနှင့် ပြီးမည်မထင်ပါ။ သေချာသည်။ ထိုနှစ်ယောက်က သူ့ဆီက အပီဖြူမည်ဆိုတာပဲဖြစ်သည်။

သေချာသွားပြီ။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မည်သူမျှမရှိဘဲ လောကကြီး မှာ နှစ်ယောက်တည်း ရှိ သည့်အလား ကိုကျော်ကြီးနှင့် တင်ဖေညွန့်တို့ နှစ်ယောက် လေကြောင်းတိုက်ပွဲဆင်နေကြသည်။

"ရှုး... "

ဗညားဆိုင်ထဲဝင် လာပြီး သူတို့ စားပွဲဝိုင်းရှိရာ ရောက်သောအခါ ကို ကျော်ကြီးက နှုတ်ခမ်းကို လက်ညှိုးနှင့်ဖိရင်း စကားမပြောဖို့ သတိပေး ရင်း လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ထိုင်ခိုင်းသည်။ ဗညား လည်း ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူတို့ နှစ်ယောက် လေကြောင်းတိုက်ပွဲကို နားထောင် နေမိသည်။

"တင်ဖေညွန့်...မင်းကို အခုငါပြောမယ့် မိတ်ဆွေအမျိုးအစား သုံးမျိုး ထဲမှာ မင်းက ဘယ် အမျိုးအစားထဲမှာ ပါမလဲ"

"ကိုကျော်ကြီး...ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဘယ်စာအုပ်ထဲကဟာကို အမြန်ဖတ်ပြီး ဖုတ်ပူမီး တိုက် မေးနေတာလဲ"

"တင်ဖေညွန့်...မင်း ငါ့ရဲ့ အသိဉာဏ်ပညာကို နှိမ့်ချသလိုမျိုး ဝေ့မပြောနဲ့ "

"ပြောမှာ သာ ပြောပါ...ကိုကျော်ကြီးရာ"

ကိုကျော်ကြီးက တင်ဖေညွန့်စကားကို ပြန်မပြောဘဲ ရေနွေးကြမ်းကို မော့သောက်လိုက် သည်။

"မိတ်ဆွေသုံးမျိုးရှိတယ်ကွ၊ ပထမတစ်မျိုးက အစာနဲ့ တူတဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ကိုယ်က သူ့ဆီက ဘာ စားရမလဲဆိုပြီး အမြဲတမ်းစဉ်းစားနေတဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ဒုတိယတစ်မျိုးက ဆေးနဲ့ တူတဲ့ မိတ်ဆွေ၊ အမြဲ တမ်းအကူအညီလိုတဲ့ အခါ တောင်းဖို့ လိုက်ရှာနေတဲ့ မိတ်ဆွေ၊ နောက်တစ်မျိုးက ရောဂါနဲ့ တူတဲ့ မိတ် ဆွေ၊ သူက ကိုယ့်ကို မတွေ့ရမနေနိုင် အမြဲရှာနေတဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ကဲ... တင်ဖေညွန့်...မင်းက ဘယ်အစား ထဲမှာ ပါလဲ"

"ကိုကျော်ကြီး...ကျွန်တော်ဘယ်အစားထဲမှာ မှ မပါဘူး"

တင်ဖေညွန့်က ကိုကျော်ကြီးစကားကို ငြင်းဆိုလိုက်ချိန်မှာ ပဲ ဗညားက ပြုံးမိသည်။ ဒါကို တင်ဖေညွန့်က သတိထားမိသွားသည်။

"ဗညား...မင်းဘာပြုံးတာလဲ"

"ကိုကျော်ကြီးက မင်းကိုပြောနေတာတွေက ငါ့ပြောနေသလားလို့ ၊ ငါကစောစောက ကိုကျော် ကြီးပြောတဲ့ မိတ်ဆွေအစားထဲက တတိယမိတ်ဆွေနဲ့ သွားတူနေပြီထင်တယ်၊ အခု ငါလာတာ မင်းနဲ့ ကိုကျော်ကြီးတို့ နှစ်ယောက်ကို တွေ့မှ ဖြစ်မယ့်ကိစ္စကြောင့်ပဲ"

"ဒါ ဆိုရင်တော့ ကြီးပြီ၊ မင်းကိစ္စက ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရဲ့ အနေအထားနဲ့ ဆို သေးသိမ်သွား လိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ နားနားနေနေ ဘီယာဥယျာဉ်တော်မှာ နားဆင်ရတာပေါ့ ကွာ"

"သိတယ် ကိုကျော်ကြီး၊ အခုလက်ဖက်ရည်ဖိုးလည်း ရှင်းမယ်၊ ဘီယာဆိုင်မှာ လည်း အဝ သောက်...ရှင်းဦးမယ်၊ ကျွန်တော်ပြောတာသာ

နားထောင်ပြီး စဉ်းစားပေး"

ထိုနှစ်ယောက် မငြင်းပါ။ စားပွဲထိုးကို မြန်မြန်ခေါ် ပိုက်ဆံမြန်မြန်ရှင်းခိုင်းပြီး လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ကနေ ဘီယာဆိုင်သို့ ကူးလာခဲ့တော့သည်။ ။

ညနေချိန်မရောက်သေးပေမယ့် ဘီယာဆိုင်ထဲမှာ က သောက်သုံးသူ တစ်ဝိုင်းစ၊ နှစ်ဝိုင်းစ ရှိနေ သည် ။ လူရှင်းသော ထောင့်ကျကျစားပွဲဝိုင်းမှာ ဗညားတို့ သုံးယောက်သား ထိုင်ကြသည် ။

ကိုကျော်ကြီးနှင့် တင်ဖေညွန့်တို့ က ဘီယာကို သိပ်မသောက်ချင်ရှာဖူးထင်ပါသည် ။ ရောက် ရောက်ချင်း ဗညားကတောင် ဘာစကားမှ မဆိုရသေး။ သူတို့ နှစ်ယောက်က စည်ဘီယာတစ်ခွက်စီမှာ ပြီး နှစ်ကျိုက် ၊ သုံးကျိုက်လောက် ပြိုင်တူမော့ကြတာ ဘာမြန်သလဲမမေးနှင့်။

"ကဲ...ပြောစမ်း ဗညား၊ ငါတို့ ဆီထည့်ပြီးသွားပြီ၊ ဘာကိစ္စပေါ်လာလို့လဲ"

ဘီယာတစ်ခွက်ဝင်သွားလို့ လားမသိ။ တင်ဖေညွန့်အာက သွက်သလိုမျိုး ဖြစ်နေသည် ။

"ဒီနေ့မနက် နိုင်ငံခြားက အဖေနဲ့ အမေ ဖုန်းဆက်တယ်၊ မိန်းမပေးစားမလို့ တဲ့ "

"ဗညား...ဒါဆို မင်းအဖေနဲ့ အမေက နိုင်ငံခြားက ပြန်လာမှာ ပေါ့။ မင်းနဲ့ ပေးစားမယ့် အမျိုး သမီးက မြန်မာပဲလား၊ ဒါမှ မဟုတ် နိုင်ငံခြားသူပဲလား"

ကိုကျော်ကြီးက မေးခွန်းတွေ တရစပ်မေးချလိုက်သည် ။

"ကိုကျော်ကြီးရာ...ကျွန်တော့်စကားဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး"

"ကဲ...ဒါဆိုလည်း ပြောကွာ၊ နေဦး...ဘီယာတစ်ဂျားနဲ့ အမြည်းထပ်မှာ လိုက်ဦးမယ်"

ကိုကျော်ကြီးက စားပွဲထိုးအား မှာ စရာရှိတာ မှာ နေသဖြင့် ဗညားခ မျာ သူပြောချင်သည့် စကားအတွက် ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းနေရပါသေးသည် ။

"ကိုကျော်ကြီး...ကျွန်တော်ဆက်ပြောလို့ ရပြီနော်"

ကိုကျော်ကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြပါသည် ။

"ခက်တာက ပေးစားမယ့် မိန်းကလေးက နိုင်ငံခြားက မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီမြန်မာပြည် ရန်ကုန်မြို့ ထဲကပဲ၊ ဘောက်ထော်မှာ နေတာ၊ အဲဒီအမျိုး သမီးရဲ့ မိဘတွေကလည်း နိုင်ငံခြားမှာ ပဲ၊ အဖေတို့ အမေ တို့ နဲ့ စီးပွား ရေးလုပ်ဖက်တွေလို့ ပြောတယ်"

"ဗညားရော...ဒါဘာထူးဆန်းလဲ၊ ဒီလောက်အဆင်ပြေနေတာ၊ မင်း မှာ လည်း ရည်းစားရှိ တာမှ မဟုတ်တာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေါ့"

တင်ဖေညွန့်က ဘီယာကို ငဲ့လိုက်ရင်းမှ သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပါ သည် ။

"ခေါင်းညိတ်လို့ မရသေးဘူး၊ အဖေနဲ့ အမေက အဲဒီအမျိုးသမီးကို သေသေချာချာ လေ့လာ ဦးတဲ့ ၊ ဟိုဘက်ကလည်း ငါ့ကို လေ့လာမယ်တဲ့ ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက် အဆင်ပြေအောင် လုပ်ရမယ်၊ ရင်း နှီးအောင် လုပ်ရ မယ်တဲ့ ၊ အဲဒါ သဘက်ခါ အဲဒီအမျိုးသမီးအိမ်သွားခိုင်းတယ်၊ ငါကွာ... ဘာဆက်လုပ် ရမှန်းမသိဘူး၊ ဒီကြားထဲ အဖေနဲ့ အမေက ပြောသေးတ ယ်၊ ဒီကြားထဲ သူတို့ ကလည်း ဖုန်းမဆက် ဘူး။ ငါကလည်း ဖုန်းမဆက် နဲ့ တဲ့ ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက် အဆင်ပြေမှ ဖုန်းဆက်အကြောင်းပြန်ရမယ်

တဲ့ ။ ဟိုဘက်မိန်းကလေးမိဘကလည်း သူတို့ သမီးကို ဒီအတိုင်းပြော
ထားတယ်တဲ့ "

"ဗညား...မင်းတို့ ဟာက ဘယ်လိုဟာကြီးလဲ၊ ငါတော့ ခေါင်းတောင်
ပူချင်သလိုဖြစ်လာတယ်၊ ဒါနဲ့ အဲဒီအမျိုးသမီးနာမည်ကကော"

ကိုကျော်ကြီးက စိတ်မရှည်သည့်လေသံဖြင့် မေးရင်းက ဘီယာကို
မော့ချလိုက်သည် ။

"မြရည်ညိုတဲ့ ...ကျွန်တော်နဲ့ သက်တူရွယ်တူပဲ ကိုကျော်ကြီးရ"

"ဗညား...သူ့ဓါတ်ပုံကော ရပြီလား၊ မင်းတို့ က လူချင်းတွေ့ဖူးတာ မ
ဟုတ်ဘူး လေ"

"အဖေက ပြောတယ်၊ လူချင်းသွားသာတွေ့တဲ့ ၊ ဒါမှ တစ်ဖက်သား
က ဘယ်လိုပုံစံလဲဆိုတာ ရင်ခုန်လို့ ရမှာ တဲ့ "

ဗညားစကားအဆုံး တင်ဖေညွန့်က...

"ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ဒီတော့ ဗညား...မင်းသွားလေ့လာတာ အ
ကောင်းဆုံးပဲ၊ ကျန်တာ နောက်မှ ဆွေးနွေးတာပေါ့ကွာ"

ဗညားက ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ တင်ဖေညွန့်နှင့် ကိုကျော်ကြီးတို့ ဘီ
ယာသောက်နေတာကိုပဲ ကြည့်နေမိပါသည် ။

ဖြစ်လို့ ရကြေးဆို

ကိုယ်ဟာ နတ်သမီးတစ်ပါးပေါ့၊

ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေ ထမ်းစရာမလို

ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ပျံသန်းလို့ ပေါ့၊

အလင်းတွေလည်း ပေးဦးမယ်

စေတမန်တစ်ဦးလို

မေတ္တာတရားတွေနဲ့ ခွန်အားသတ္တိတွေ

လိုချင်သူတွေ ရှေ့ယူဆိုပြီး

ကမ္ဘာမြေအနှံ့ ကျဲလိုက်ဦးမယ်၊

ကိုယ့်အသက်ရှူသံက လေပြည်ညှင်း

ကိုယ့်မျက်ရည်စက်က မိုးစက်တွေ

ကိုယ့်သက်ပြင်းချသံတွေက နှင်းဖတ်တွေ

အဲဒါတွေက...အခုတော့...

ကိုယ်က လူဖြစ်နေလို့

အတွေးထဲမှာ ပဲ မကျေမနပ်နဲ့

ယူကျုံးမရဖြစ်ရပါရဲ့၊

အခန်း(၂)

ကိုယ်က အရေးကြီးသည့်ကိစ္စကို တိုင်ပင်ပါမည်ဆိုကာမှ ပြောကိုမပြောချင်ပါ။ ဘာကိစ္စကို အလိုမကျလို့ ဝင်းပပတစ်ယောက် နှုတ်ခမ်းစု၊ မျက်နှာက ရှစ်ခေါက်ချိုးဖြစ်နေသလဲ မသိပါ။ ဘေး နားမှာ ရှိနေသည့် မမမြင့်ကလည်း စိတ်ကျန်းမာရေးအတိုင်ပင်ခံတစ်ဦးလို့ မပြောရ။ တစ်အိမ်တည်း အတူတူနေပြီး အခုမှ မြင်ဖူးသည့် ပုံစံအလား ဘာစကားမှ မပြောဘဲ စိုက်ကြည့်နေသည် ။

သည် မြင်ကွင်းကို မြရည်ညို သည်းမခံနိုင်တော့ပါ။

"ဝင်းပပ...နှင့်ရုပ်က ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မျက်နှာဒီလောက်တောင် ပျက်နေရတာလဲ"

"အေးဟယ်...မမမြင့်ဖြင့် သူ့မျက်နှာကိုကြည့်ရတာ အလိုမကျ ဖြစ်နေသလိုပဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ၊ ညက အိပ်မက်ထဲမှာ ပေါ့။ ကိုရီးယားမင်းသားချောချောလေးနှစ်ယောက် ရယ်၊ ဒီက နေတိုးနဲ့ အောင်ရဲလင်းတို့ က ကိုယ့်ကို သူက ပိုင်တယ်၊ ငါကပိုင်တယ်၊ သူကချစ်နေတာ၊ ငါကချစ်နေတာနဲ့ ကိုယ့်ကို လုရင်း ငြင်းကြ၊ ခုန်ကြနဲ့ ရန်တွေဖြစ်ကြတာ အိပ်မက်ထဲမှာ ကြည့်နူး လိုက်တာလေ ပြောမနေနဲ့ ၊ အဲဒီလို ကြည့်နူးလို့ ကောင်းနေတုန်း ရှိသေးတယ်၊ ဟိုသေနာကျလေ... ကိုယ့်ကိုတွေ့တိုင်း ရည်းစားစကားပြော၊ ဖုန်းထဲကလည်း ပြောနဲ့ ၊ မျက်နှာမ ၂၁ ကျောက်ပေါက်မာတွေ နဲ့ ခင်မောင်ဦးလေ၊ သူက

ကိုယ့်ကိုပွေ့ချီပြီး လွှတ်ချတာ၊ အိပ်မက်က အဲဒီမှာ လန့်နိုးရော၊ ဒီကောင်များ သူများကြည်ကြည်နူးနူးမက်နေတဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ တောင် လာဒုက္ခပေးတာ၊ ပြောမပြောချင်ဘူး၊ အဲဒါကို မကျေမနပ်ဖြစ်လို့ "

"ဟယ်...ဝင်းပပ၊ နင်တော်တော်ပေါတာပဲ"

မြရည်ညိုက ဝင်းပပစကားအဆုံးမှာ ကြည့်ပြီး ရယ်မိပါသည်။ ။

"ဝင်းပပရယ်...ညည်းလူက အိမ်မက်ထဲမှာ တောင် လိုက်ပါနေတာ စိတ်ပညာနည်းအရပြောရင် ညည်းရဲ့ မသိစိတ်က သူ့ကိုစွဲလမ်းနေတာပဲ"

"သွားပါပြီ မမမြင့်ရယ်၊ မမမြင့်ပြောတော့မှ ပဲ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လွဲပါပြီ"

ဝင်းပပက တကယ်ပဲ ညက အိမ်မက်ကို နှမောနေသည့်အမူအရာမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ။

"ကဲ...တော်တော့၊ ဒီက ပြောတော့မယ်၊ နက်ဖြန်ကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ မနေ့က ပြော တော့လည်း အဖြေက မရဘူး"

"ဒါများ မြရည်ညိုရယ်၊ ဘာခက်တာမှတ်လို့ ၊ နိုင်ငံခြားက ကိုယ့်မိဘပေးစားတာပဲ၊ ယူလိုက် ပေါ့ဟာ၊ နင်မို့လို့ ခေါင်းစားခံတယ်"

"မဟုတ်သေးဘူး ဝင်းပပရဲ့ ၊ ငါကငြင်းတယ်၊ နိုင်ငံခြားမှာ ရှိတဲ့ ဒယ်ဒီနဲ့ မာမိက မရဘူး၊ သူတို့ လူကြီးချင်းသဘောတူတဲ့ လူကို လေ့လာပြီး အကဲခတ်ရမယ်။ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ရမယ်တဲ့ ၊ သူတို့ ကိုဘာမှ ဒီကြားထဲ မဆက်သွယ်ရဘူးတဲ့ ၊ ကံမကောင်းလို့ များ အဲဒီလူက ရုပ်ဆိုးရင် ပြီးရော၊ ဒါမှ မဟုတ် ကိုယ့်ကို စိတ်ပျက်သွားရင်လည်း ကောင်းသား"

"မြရည်ညို...မမမြင့်ကို ထပ်ပြောပါဦး၊ မြရည်ညိုနဲ့ လူကြီးချင်းသဘောတူတဲ့ သူနာမည်က ဘယ်သူ"

"ဗညားတဲ့ ... "

"အင်း...နာမည်ကတော့ ယောက်ျားဆန်တဲ့ နာမည်ပဲ"

"သူ့ဖာသာသူ ယောက်ျားဆန်ဆန်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ်ပါ မမမြင့်ရယ်၊ ကျွန်မကတော့ ယောက်ျားကို မယူချင်တာ"

မြရည်ညိုက တကယ့်ကို စိတ်ပျက်သလိုမျိုး လေသံက ဖြစ်နေပါသည်။ ။

"ဒါများ ဟယ်...နှင့်ဆီ လာတွေ့မယ့်သူကို သူစိတ်ပျက်သွားအောင်၊ နင့်ကို မယူချင်လာ အောင် လုပ်ပေါ့"

"ဘယ်လိုစိတ်ပျက်အောင် လုပ်ရမှာ လဲ၊ ဟိုက စိတ်မပျက်ဘဲ ကျွန်တော်က ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးလို့ ချစ်သထက် ပိုချစ်သွားပါတယ်ဆိုမှ ဟုတ်ပေဖြစ်နေဦးမယ်"

ဝင်းပပနှင့် မြရည်ညိုတို့ နှစ်ယောက်သား ပြောဆိုနေသော စကားကို နားထောင်နေသော မမမြင့်က တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားနေပြီး ဘာအကြံရသွားသလဲ မသိပါ။

"ဟုတ်ပြီ မြရည်ညို၊ မမမြင့် အကြံရပြီ"

"ဒီလို မြရည်ညိုရေ...မြရည်ညို နှစ်ကိုယ်ခွဲရမယ်"

"ဘယ်လို...နှစ်ကိုယ်ခွဲရမှာ လဲ မမမြင့်ရဲ့ ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်နေတာမှ မဟုတ်တာ"

မြရည်ညိုက ဘာမှ နားမလည်သဖြင့် ပြန်ပြောပါသည်။ ။

"ဟုတ်တယ်...နှစ်ကိုယ်ခွဲရပ်ရှင်ရိုက်သလိုကို ဟန်ဆောင်ရမှာ ၊ နက်ဖြန် ဗညားဆိုတဲ့ သူလာ ရင် မိဘတွေသဘောတူတဲ့ မြရည်ညိုနေ ရာကနေ မတွေ့နဲ့ ၊ မြရည်ညိုရဲ့ အမြွှာပူးညီမ ဝတ်ရည်ညိုနေ ရာကနေ တွေ့ရမယ်"

"မမမြင့်ရယ်...ဘာတွေလဲ၊ ဘယ်လိုလို့ ဝတ်ရည်ညိုလုပ်ရမှာ လဲ"

"လွယ်ပါတယ်၊ သူက မြရည်ညိုမှာ အမြွှာရှိမှန်း သိတာမှ မဟုတ် တာ၊ သူ့မိဘတွေကလည်း ဖုန်းမဆက်နဲ့ ပြောထားတော့ အဲဒါအကွက် ကောင်းပဲ၊ ဝတ်ရည်ညိုဆိုတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရှေးခေတ်က မင်းသမီးလေးတစ်ပါးဝင်စားတာဆိုပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘုရင့်သမီးတော် အမှတ်နဲ့ ပုံစံမျိုး ဆက်ဆံရမယ်၊ အဲဒီအခါ သူ့စိတ်ဆန္ဒက ဘယ်လိုရှိမယ် ဆိုတာ သိလာမှာ ပဲ၊ ဝတ်ရည်ညိုက ပေါ်လာ လိုက် မြရည်ညိုက ပေါ် လာလိုက်နဲ့ ဗညားဆိုတဲ့ သူ စိတ်ပျက်ပြီး ထွက်မပြေးရင် မမမြင့်ကို ပြောချင် တိုင်းပြော၊ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ မမမြင့်အသေးစိတ်ပြောပြမ ယ်"

တစ်ချိန်လုံး ဘာစကားမှ မပြောဘဲ နေနေသော ဝင်းပပက စိုးရိမ်သ လိုလေသံဖြင့်...

"ကြည့်လုပ်ပါဦး မမမြင့်နဲ့ မြရည်ညိုရယ်၊ တော်ကြာ...အလိမ်တွေ ပေါ်ပြီး ကသောင်းကနင်း ဖြစ်ကုန်မှ ဖြင့်"

"ဝင်းပပရယ်၊ မမမြင့် စိတ်ကျန်းမာရေးကုထုံးအကြံပေးတဲ့ သူပါ။ လူတွေရဲ့ အကြောင်းကို သိပြီးသားပဲ၊ ဘာမှ မပူနဲ့ ...ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တစ်ကား ရိုက်ကူးနေရသလိုလို ဖြစ်လာစေရမယ်၊ ပြီးတော့ ထူးကိုထူးခြား လာပြီး ဟိုက စိတ်ပျက်သွားလိမ့်မယ်"

"မမမြင့်ရယ်...ကျွန်မကတော့ ရင်တွေကို အခုကတည်းကတုန်နေပြီ

"

"မတုန်နဲ့ မြရည်ညိုရေ...တော်ကြာ ရင်ခုန်လာရင် ခက်မယ်၊ ကဲ...
ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ နက်ဖြန်အတွက် ပြောပြမယ်"

မမမြင့်က မြရည်ညိုအား နက်ဖြန်ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်ကို ဘာ
လုပ်ရမည်ဆိုတာ အသေး စိတ်ညွှန်ကြားတာ တစ်မနက်တောင်
ကုန်သွားပါတော့သည်။ ။
